

בש 93750/06
 קבוע ליום 27/12/06 08:30
 נתקבל 24/12/06

בבית המשפט המחוזי בתל אביב
 בפני כב' השופטת יהודית שיצר

המבקש

בעניין: **משה הלוי, ת"ז 027819283**

ע"י ב"כ עו"ד בועז גוטמן
 מרח' התבור 3 גני תקווה 55900
 טל. 03 - 6357444 פקס. 03 - 6357444
 פלא. 0543041112
 www.4law.co.il

- נ ג ד -

המשיבה

היחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח"ה)
 של משטרת ישראל
 באמצעות מפלג עבירות מחשב
 מרח' רזיאל 9, בת ים
 טל. 03 - 5555444 פקס. 03 - 5555341

תיקון לבקשה להוספת פרטים נוספים

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקש לתקן הבקשה להוספת פרטים נוספים שהוגשה ביום 17/12/06 לבית משפט נכבד זה לצורך הוספת פרטים לבקשת הערר המקורית שהוגשה ביום 1/11/06, וזאת בעקבות אירועים אחרונים בתיק החקירה והדיון וביחסים בין המבקש למשיבה.

א. הקדמה

1. ביום 1/11/2006 הוגש ע"י המבקש ערר לפי סעיף 38א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) התשכ"ט 1969, ערר שמטרתו להגביל משך תפיסת המחשב על ידי המשיבה.

2. ביום 11/12/06 היה צריך להתקיים דיון בערר בפני כבוד השופטת נגה אוהד. המבקש וב"כ התייצבו. הדיון בוטל בשל אי התייצבות המשיבה. הח"מ מסר למשיבה בו ביום פרוטוקול הדיון שבוטל. ב"כ המשיבה חתם על קבלת הפרוטוקול.

3. ביום 17/12/06 הגיש המבקש לבית משפט נכבד זה בקשה להתיר הוספת פרטים נוספים לערר. הוברר כי הדיון בערר יתקיים ביום 27/12/06 בפני כבוד השופטת יהודית שיצר. עותק הבקשה נמסר בצירוף הזמנה לדין ביום 18/12/06 ע"י שליח של הח"מ לידי המשיבה (השליח מר יהודה שמאי מטאבוטקסט & לב שירותים משפטיים בע"מ – ב.ג.).

4. המבקש - מבקש להתיר לו לתקן הבקשה להוספת פרטים נוספים לערר, בשל הזמן הרב שעבר מיום הגשת הבקשה בבית המשפט השלום ב-

4/10/06 ובקשת הערר בבית המשפט המחוזי ב- 1/11/06, ועד לקביעה המאוחרת של מועד הדיון ל - 27/12/06. אין אבידה כאבידת זמן - המבקש מבקש לעדכן בית משפט נכבד זה באירועים האחרונים בתיק שבחקירה ובדיון.

ב. צווי חיפוש שנויים במחלוקת - עדכון

5. כאמור בבקשה המקורית ובכתב הערר, תפיסת המוצגים על ידי המשיבה מתבססת על צו חיפוש שניתן על ידי **כב' השופט אברהם הימן** מבית המשפט השלום בראשלי"צ, מיום 12/09/2006, צו חיפוש שמספרו בש 6626/06. במשרד נציבת תלונות הציבור על שופטים נערכה בדיקה בעניין הצו לפי פניית המבקש.

6. ביום 18/12/06 קבעה נציבת קבילת השופטים כי הצו שהוצא ע"י **כב' השופט אברהם הימן** נגוע בפגמים הפוגעים בזכויות יסוד של המבקש. המדובר בשופט שאליו "דילגה" המשיבה כמתואר בכתב הערר (בע' 7 סעי' 29 "צו החיפוש והדוח שלו שהמבקש קיבל לידיו רק לאחר שחרורו ממעצר מלמד על שיטת ה"דילוג" לשופט המתאים שאימצה המשיבה לא מהיום" ב.ג.). לשים דברים על מכונם כבוד השופט "סבר בשגגה, כי למחזיק מומצא לא רק צו החיפוש אלא גם טופס בקשת המשטרה..." (החלטת הנציבה הנ"ל סעי' 2 - ב.ג.) שגיאה היא תמיד תוצאה של חפזון. למשיבה 'לא היה צורך בשגגות' **היה עליה לציית לצו שניתן ע"י כבוד השופט משה אלטר** שהופר במכוון (עמ' 2 בערר סעי' 4 + נספח א2 - ב.ג.) לבד מהוצאת צו עם כתובת אחרת וצו חיפוש במחשב ללא גבולות אליה מתייחס המבקש בערר כולו. **המשיבה לא מסרה למבקש לא את הבקשה לחיפוש ולא את צו החיפוש - למנוע במתכוון אפשרות לייעוץ משפטי** העולה מקביעת הנציבה כי צו החיפוש פגע במבקש במידה העולה על הנדרש.

7. לציין כי משפחה נוספת בשם הלוי מתגוררת באותו רחוב ממש. לאבי המבקש לא היה ברור שהמשטרה רוצה להיכנס לביתם בדיוק, כי משטרה מעולם לא "נכנסה" לביתם - לכן ביקש לעיין בעותק הצו שלא נמסר לו ולא למבקש כפי שנדרש ותואר בערר. את "התשלום" הוא קיבל בחדר מיון כאמור. את אמו של המבקש קצין המשטרה "הפך" למחזיקה תוך איומים בתוך הבית "את משבשת חקירות" חזר ואמר לה עם איום מסוה כשבנה המבקש כבול בדירתם ובעלה בבית חולים. הח"מ יגיע לעניין זה בהמשך. העובדה הברורה בדוח הנציבה - פגעו במבקש ובזכותו להליך הוגן כמתואר בדו"ח הנציבה המצורף.

נספח א: עותק מהחלטת הנציבה, רצ"ב לבקשה זו.

8. יצוין כי עוד לפני שהמבקש פנה לנציבת הקבילות, בספטמבר 2005 - הזהירה הנציבה שופטים מפני הנוהג הפסול של הנפקת צווי חיפוש הפוגעים בזכויות יסוד, בזכותו של אדם לפרטיות ולצנעת הפרט כפי שנוסחו בסעיף 7 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. הנציבה יודעת מה שסטודנט בשנה א יודע כי רק אנשים מעטים מסוגלים לשאת חשדות בלי להפוך במחשבתם את ההשערה לעובדה - גם שוטרים ושופטים כפי שעולה בחוות דעתה המצורפת להלן.

נספח ב: עותק מחוות דעת הנציבה, רצ"ב לבקשה זו.

9. כפי שנמסר קודם לכן בבקשה להוספת פרטים נוספים בתאריך 17/12/06, המשיבה פיתחה שיטתה ותחבולתה נגד המבקש, לפגוע בזכותו להליך הוגן, תוך פגיעה בזכויות היסוד שלו, בכבודו של המבקש, בקניינו, בעיסוקו, תוך לעג מרומז לבית השופטים שאינם תואמים "להשקפתה". כמתואר להלן.

10. **הצו הנייד - ביום 17/12/06 פנה המבקש לבית המשפט בעכו בבקשה לעיון וצילום צו חיפוש מקורי**, משהוברר כי המשיבה פוגעת בזכות המבקש להליך הוגן, עורכת שינויים בעותק הצו אותו ציווה כב' השופט זיאד סאלח למסור בתאריך 26/11/06 **בנימוק של הגינות וחופש המידע** – (בבקשה להוספת פרטים בבית משפט נכבד זה מיום 17/12/06 – ב.ג.). משהוגשה הבקשה לצלם הצו נגד 4 משיבים אפשריים ברחבי הארץ המחזיקים בצו המקורי – השיבה המשיבה מספר 1 לשכת תביעות גליל, כי היא "מתנגדת לאפשר למבקש לצלם את צו החיפוש במצלמה אישית...שכן יש בכך לפתוח פתח לחבל בראיות התביעה (המדיה הדיגיטלית מאפשרת לערוך שינויים בצלומים המקוריים). (ההדגשות במקור – ב.ג.) בכך הראתה המשיבה כי יש קרבת דם בין הגזמה לשקר. ביום 19/12/06 ציווה שנית כב' השופט זיאד סאלח כדלהלן :

עולה כי הצו הרלוונטי נמצא בלשכת התביעות – משטרת הגליל. המבקש יוכל לפנות לשם לשם עיון בו וצילומו אף במצלמה דיגיטלית פרטית שלו.

נספח ג: עותק מהחלטת כב' השופט זיאד סאלח, רצ"ב לבקשה זו.

11. ביום 21/12/06 לפי הנחיית הח"מ ביצע המבקש את הצילום של הצו המקורי המצוי בידי המשיבה על שולחן המצוי אצל המשיבה בלשכת התביעות – משטרת הגליל. **הצו המקורי יצא ממכשיר פקס של מפלג עבירות מחשב** לבית המשפט ונחתם על ידי כב' השופטת גיליה רביד בנסיבות בהן אין שאלות מביכות, יש רק תשובות מביכות. המשיבה ביקשה להעלים עובדה זו בחוסר תום לב. **צו החיפוש הנייד** מלמד כי צו רוּדף צו כגל הרודף גל אחרי המבקש – זו השיטה שבתחבולת המשיבה המסכלת ומעוותת כל דין עם ו/או בלי שופט מתאים, תוך פגיעה שיטתית בזכותו לכבוד לפרטיות להגנה על קניינו. מה שמצליח פה טוב מכל חוק בעניין הצווים הללו. צריך לומר כי מביש יותר לעוות דין מאשר לסבול דין. צילום הצו המקורי מצורף כאן

נספח ד: צילום צבעוני של צו חיפוש החתום ע"י כב' השופטת גיליה רביד, רצ"ב לבקשה זו.

ג. דיון משפטי - עדכון

12. יישום "הלכת יששכרוב" – הפסילה הפסיקתית בחיפוש. ביום שנועד לדיון בערר 11/12/06. יישם כבוד השופט מוקי לנדמן בבית משפט

השלום בתל אביב את הפסילה הפסיקתית ב – פ 06 / 002399 **מדינת ישראל נגד סולטאן מחמיד**, 11/12/06, 7 עמודים. בעניינם של שני נאשמים בהחזקת רכוש גנוב וכלי פריצה...**"חרף האמור לעיל**, יש לזכות את הנאשמים, שכן החיפוש ברכב נערך שלא כדין ובנסיבות שיש בהן כדי לפסול את הראיות שהושגו מכוחו, לאור דוקטרינת הפסלות הפסיקתית, כפי שעלתה בע"פ 98 / 5121 **טור' (מיל.) רפאל יששכרוב נגד התובע הצבאי הראשי** (טרם פורסם, 4.5.2006) (להלן: "הלכת יששכרוב"). בית המשפט קובע כי קבלת תוצאות החיפוש תיפגע בטוהר ההליך השיפוטי בהתאם להלכת יששכרוב, כן קובע השופט כי קיימת חשיבות רבה כי שוטר יעשה שימוש בסמכויותיו כדין ולא יסבור כי עצם תפקידו מאפשר לו לחדור לפרטיות האחר. זאת בייחוד כשמדובר בעבירה שהיא עבירת רכוש, עבירה קלה יחסית, בגינה יש לתת משקל רב יחסית לאמצעי הפסול. בנוסף, בית המשפט דוחה את הטענה כי הנאשמים הסכימו לחיפוש, שהרי מנסיבות הסיטואציה ברור שהשניים חשבו כי אין להם ברירה אחרת. משכך, ומאחר שלתוצאות החיפוש משמעות ראייתית, בית המשפט פוסל את הרכוש כראיה ומזכה את שני הנאשמים. בערר זה לא מדובר בבעל הרשעות קודמות, לא בגנב אלא בעיתונאי **עצמאי**, לפי הגדרת הנציבה לקבילות נגד שופטים **נספח א**. ההפרות הסדרתיות של המשיבה, האלימות שהופגנה, הסיכול הממוקד והמכוון, הממשי והמעשי, לחוק הכנסת, עליו הצביע המבקש, החיפוש הפראי בכ- 28 מליון דפים מודפסים בדיסק הקשיח עם חומרים מוגנים, גם של עורכי דין, צדדים שלישיים, כתובות אימייל פרטיות של אלפי גולשים, בשל חשד לפרסום אסור של שם אדם באינטרנט, עם נבצרות קבועה של המשיבה מלהגיע לכתב אישום בכלל ולהרשעה בפרט, עם עיוותי דין קשים וחמורים עשרות מונים מזיכוי שני הגנבים הללו. בית המשפט הנכבד מתבקש ליישם את הלכת יששכרוב בערר זה ולהחזיר למבקש את הדיסק הקשיח. עותק פסק הדין סולטאן מחמיד מצורף כאן.

נספח ה: עותק פס"ד סולטאן מחמיד מתאריך 11/12/06, רצ"ב לבקשה זו.

13. יישום "הלכת יששכרוב" – הפסילה הפסיקתית בתיקים תלויים ועומדים. בתאריך 6/12/06 יישם **כבוד השופט יוסף שפירא** בבית המשפט המחוזי בירושלים את הפסילה הפסיקתית ב – פ 04 / 000377 **מדינת ישראל נגד ירון וול ואח'**, 6/12/06, 3 עמודים. בעניינם של 11 נאשמים - "יחד עם זאת, בפרשת יששכרוב נקבע כי ההלכה תחול אף על תיקים תלויים ועומדים, כדברי בית המשפט: " מטבע הדברים, כל עוד לא יצאה הלכה מלפנינו, נמנעו הצדדים מלהתייחס בטיעוניהם לשאלת תחולתה בזמן של הדוקטרינה הפסיקתית לפסילת ראיות שהושגו שלא כדין. דוקטרינה זו משתייכת לתחום דיני הראיות בפלילים ותכליתה להגן על זכותם של נאשמים להליך פלילי הוגן....". יצויין כי התכלית הדומיננטית במרכז הדוקטרינה היא תכלית ההגנה על הגינות ההליך הפלילי וטוהרו, לפיה, עיקר הדגש בפסילת ראיה שהושגה שלא כדין הוא על המימד המוסרי של ההליך הפלילי. לפי גישה זו, מאחר ושלב החקירה המשטרית מהווה חלק מהמערכת הכוללת של עשיית צדק, הרי קבלת ראיה שהושגה שלא כדין עלולה לפגוע בטוהר ההליך השיפוטי ובאמון הציבור בו.

נספח ו: עותק פס"ד ירון וול מתאריך 6/12/06, רצ"ב לבקשה זו.

14. אין פלא איפא כי הצעת חוק שהוגשה בכנסת אומרת כי "הזכות להליך הוגן מצדיקה הסמכת בית המשפט להשתמש בתרופה משפטית ממשית בגין הפרתן של זכויות דינויות" הצעת החוק באה לעגן את **הלכת יששכרוב**. בלשון ההצעה "הצעת החוק באה לעגן פסיקה מהותית זו בחוק כך שישמרו זכויותיהם הבסיסיות של נחקרים, חשודים ונאשמים." ר.ל. המציע לא מאמין דיו בעונות ורוחות. ההצעה מצורפת כאן.

נספח ז: עותק הצעת חוק לתיקון פקודת הראיות 2006, רצ"ב לבקשה זו.

15. **יישום הגנת הפרטיות בצווי Ex – Parte במחשבים**. לאמינות הציבור בשופטים יש בסיס כשהם פועלים להגנת הפרטיות של חשודים ו/או נתבעים בעבירות ו/או עוולות תלויות מחשבים ללא צפיה ישירה וגלויה של הציבור. בתאריך 22/11/06 נתקיים דיון במעמד צד אחד בבית המשפט השלום בבאר שבע. עיריית אופקים בקשה צו לתפיסת מחשבים וצידום ההיקפי. נתבקש צו "**אנטון פילר**" **כבוד השופט יעקב שפסר** יישם את פסק דינו המנחה הראשון של **כבוד השופט אורי גורן** נשיא בית משפט נכבד זה כיום, בפרשת רותם, פס"מ תשנ"ב (ג) 15 שם אמר: "צו אנטון פילר הוא מן הסעדים הדרסטיים שבסמכותו של בית משפט להעניק. הפעלתו כרוכה בפגיעה בפרטיות, בחדירה לרשות הפרט, בסכנה של חשיפת סודות מסחריים... שיקולים אלה מלמדים שרק נסיבות מיוחדות במינן תצדקנה מתן צו כזה..." **כבוד השופט יעקב שפסר** סירב לתת צו לחדירה למחשבים בכלל – "לא נראה לי כי המדובר במקרה קיצוני כל כך, של נזק העולה כדי הצורך הדחוף להצדקת התערבות דחופה של בית המשפט, תוך פגיעה חריפה בחדירה לפרטיות ופגיעה ברשות הפרט." אין המדובר כאן אפילו ביישום חוק פלילי שתוקן וקבע במפורש כי יש לקבוע תנאים מפורשים לחדירה למחשבים. למרות שאין ספק כי כללי החיפוש במחשבים מהפקודה חלים גם על צו "אנטון פילר". אין בצו הנייד כמו גם בצו החיפוש השני כל זכר לשיקול כלשהוא לפירוט תנאים לחיפוש החובק במחשבי המבקש לא בשלב ראשון ולא בשלב מאוחר כל שהוא. בכך הופר החוק המתוקן במכוון על ידי המשיבה, נפגעו המבקש זכותו וקניינו וצדדים שלישיים בהיקפים שקשה להעריכם. העובדה ששני צווים מפרי החוק מאפשרים למשיבה לחדור לחומר בכל עת שוב ושוב גם עתה מצביעות כי הזכות הקניינית של המבקש וצדדים שלישיים מבוטלת – כל מטרת המחוקק מעוקרת למעשה בכוונת מכוון. בית המשפט אינו אמור לשמש "משמר המשפט" למשיבה שאין לה משפט ודין. בית המשפט לא אמור להשתמש כלפי חשודים בהפרת איסור פרסום באכיפת חקירה באמצעות קבלני חוק מהתחום האפור.

נספח ח: עותק פס"ד עיריית אופקים נגד דראי 22/11/06, רצ"ב לבקשה זו.

16. המשיבה תוך "דילוג" לשופט המתאים הפכה את הצחוק לחוק ואת החוק לצחוק. הצווים הפגומים הללו אינם מפרטים "את מטרות החיפוש ואת תנאיו שייקבעו באופן שלא יפגעו בפרטיותו של אדם מעבר לנדרש" כדרישת המחוקק. המפקח הכללי לא קבע כל הוראות

שוונת מאלה המוצגות בצווי החיפוש המודפסים מראש ומוחלפים רק עם שמות החשודים זה 10 שנים. בית המשפט עצמו לא קיים הוראות החוק בעניין. בפס"ד שעליו הצביע הח"מ בבקשה להוספת פרטים נוספים, מופנה בית המשפט הנכבד לפס"ד עקרוני בעניין.

In re Search of 3817 W. West End , 321 F. Supp. 2d 953 (D. Ill., 2004) .17

18. בית המשפט המחוזי בפס"ד זה מאשר את סירובו של בית משפט השלום לתת צו דורסני ומקיף למחשב של חשודה ברמאות. בית המשפט אומר כי דווקא במחשבים יש לשוטרים אמצעים רבים ומגוונים לצמצם את החיפוש ולמקד אותו להיפך מחיפוש פיזי רגיל שהוא רחב וקשה יותר. במקרה זה השוטרים שבו והלכו מספר פעמים לשופט שסירב לתת הצו הדורסני והציב תנאים שונים שעל השוטרים להציג לו לפני שיאשר את החיפוש החל מפרוטוקול שיפרט באילו אמצעים הם מבקשים לחפש במחשבים וכלה בתוכנות מועדים וקבצים מבוקשים. לעניין המבקש בערר זה - בכך שנתנו הצווים הפגומים כאן לחדירה הדורסנית למחשב של המבקש נפגעה זכותו להליך הוגן. אם סמכות החיפוש חייבת להיות מוגדרת בתחום הפיזי לפי דברי **כבוד השופט קדמי** שהוא קצר מבחינת היקפו - בחדירה להיקפי מידע ענקיים ולאור הוראות החוק על אחת כמה וכמה. לנוחיות בית משפט נכבד זה הח"מ מצרף את פסק הדין המלא, בין היתר אומר שם בית המשפט:

"The Court told the government that in order to address these concerns, prior to allowing any search of the contents of the computers, the Court would require the government to provide a protocol outlining the methods it would use to ensure that its search was reasonably designed to focus on documents related to the alleged criminal activity. The purpose of this protocol was to provide the Court with assurance that the search of the computer after its seizure would not consist merely of a random or general examination of other documents--which, on a home computer, might contain sensitive information regarding health or other personal and private matters completely unrelated to the alleged criminal activity..."

נספח ט: עותק מלא של פסק הדין הנ"ל In re Search of 3817 **רצ"ב לבקשה זו.**

ד. קניינו של המבקש - עדכון

19. **קניינו של המבקש המישור המהותי** – זה כולל את כל היהלומים והתכשיטים שלו כל המידע שגודלו כ- 28 מליון דפים מודפסים. כפי שכבוד בית המשפט לא יפקיד יהלומיו ותכשיטיו בתנאים בלתי ראויים ואמינים, כך גם הונו וקניינו של המבקש. למשיבה אין את התנאים הבסיסיים הנדרשים לאחזקת דיסק קשיח עם מידע עצום יקר ערך כזה. כפי שכל מדיה מגנטית ניזוקה בשל קורוזיה, בלאי, אי הפעלה,

"שיגעון" של רכיבים אלקטרוניים בשל אי הפעלה, כמו מצבר של רכב – כך גם דיסק קשיח כזה שלא מופעל ואינו מוחזק בתנאי לחות וטמפרטורה חוקית הקבועה לגבי מדיה מגנטית. דיסק קשיח שאינו מופעל ולא עשו בו שימוש לא יעבוד כמו כל מדיה מגנטית - מכשיר הפלאפון של המבקש נתפס ע"י המשיבה כששוחרר המכשיר, המצבר שלו ניזוק. **אצל המשיבה מידע מגנטי ניזוק עקב תקלות שאירעו ברשותה הבלעדית העותקים ו/או המקור הושמטו ו/או ניזוקו עם תיקיות ו/או עם מידע ו/או תוכנות.** בית המשפט לא אמור להיות כיתת תיקונים קלים של המשיבה אלא להגן על קניינו של אדם בשפה מובנת לכל. יתר על כן גם אליבא המשיבה בדיון בבית המשפט קמא אומרת **בנספח א1** בערר כהאי ליגנא: "אנו מוכנים שהוא יתן לנו דיסק קשיח. הוא יעתיק את כל מה שצריך, מצדנו שיעתיק את הכל, ... אני מצהיר שאני מוכן לבצע העתק מלא במדויק של המקור ואני מצהיר בזאת שלא בוצע שום שינוי בדיסק שנתפס...". המשיבה מודה שאין ב"ראיות" שלה יותר מאוויר חם – היא מוכנה למסור אותו למבקש. המשיבה אומרת במפורש שמסירת הדיסק הקשיח "לא תביא לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה" (סעי' 32א(ב) סיפא לפסד"פ – ב.ג.) אם ההעתק מלא ומדויק לשיטתה בוודאי שאין כל מקום לאור הפרותיה של המשיבה להותיר את המקור 'היהלומים והתכשיטים' וההון רב הערך בידיה. להדגיש אין המבקש מצביע לבית המשפט לכוון "מחווה נוסף בסדרה". כל שנאמר הוא כי המשיבה טוענת כי העותק והמקור שלה אמינים בכל שעה. רק מהנימוק המהותי הזה יש להחזיר את הדיסק הקשיח המקורי למבקש שכן כל רכושו וזמנו מצוי שם. בכל מקרה הדיסק הזה על כל היבטי המידע שבו כולל חומרי עורכי הדין מכל סוג לא צריך להיות בידי המשיבה שאין לה תנאים וביטוח מפני נזיקין למידע בהיקף הזה לרבות מידע השייך גם לחברה אחרת השוקלת צעדיה המשפטיים עתה בעניין. מצורף תרשים שמירת מידע מגנטי על פיו שומרות מידע חברות ידועות בישראל ב"חדר כספות דיגיטלי".

נספח י: עותק תרשים שמירת מידע מגנטי רצ"ב לבקשה זו.

20. קניינו של המבקש כעיתונאי - כבוד שופטת בית המשפט העליון **בדימוס הנציבה טובה שטרסברג** קובעת כי המבקש עיתונאי עצמאי **נספח א –** "כעיתונאי עצמאי, הכותב באתר חדשות ברשת האינטרנט, נחשדת...", אמנם באולמה של **כבוד השופטת דורית רייך שפירא** הוא היה כבול באזיקים ממש בלי יכולת לטעון - "...החשוד, אני לא יכול לדבר כי אני כבול לעציר אחר באזיקי יד." (מ 06 / 014800 20/9/06). לטענת המשיבה אין מדובר בעיתונאי אלא יש לו אתר ובו "פרסומים שונים ומשונים" (שם 18/9/06) "החשוד לא מוכר לי כעיתונאי, הוא לא הציג לנו תעודה של עיתונאי..." (שם). כבוד הנציבה אומרת בהחלטתה כי המבקש עיתונאי. למבקש מקורות עיתונאיים בדיוק כמו ל"מעריב" ו"הארץ" הוא עיתונאי בדיוק כמו כתב ביטאון "הפרקליט". הוא מנהל דוור אלקטרוני קבוע בו מערכת של למעלה מ-1000 מנויים קבועים עם פרטים אישיים מלאים עם רישום שנעשה ומצוי בתוך הדיסק הקשיח שלו. כל המידע פרוץ חשוף בידיהם של מפרי חוק הממשיכים לחטט בדיסק ולעקר את כוונת החוק חדור וחזור ככל העולה על רוחם. עיתונאי עצמאי באינטרנט אינו שונה מעיתונאי במדיה המודפסת. כפי שביט מושפט לערעורים של קליפורניה

מבין את זה בשפה בסיסית ב - 26/5/06 בעניינו של עיתונאי עצמאי שעיסוקו ועסקו מצוי רק באינטרנט בפסק הדין כדלהלן :

O'Grady v. Superior Court of Santa Clara County 5/26/06 .21

“We can think of no workable test or principle that would distinguish “legitimate” from “illegitimate” news. Any attempt by courts to draw such a distinction would imperil a fundamental purpose of the First Amendment...”

נספח יא: עותק העמוד הרלבנטי O'Grady v. Superior Court רצ"ב לבקשה זו.

22. בית המשפט הנכבד מתבקש בזה להחזיר את הדיסק המקורי בו מצויים מקורות עיתונאיים ופרטים מוצנעים של אלפי קוראים שאינם חלק במסע הבלתי חוקי של המשיבה. בית המשפט הנכבד לא צריך להפגין את המוכר - כי החזק מצליח.

ה. כוונת המשיבה

23. **כוונת המשיבה** - החוקים דומים לקורי עכביש החלשים נאחזים ברשתם ואילו העשירים והחזקים קורעים אותם. בשום שלב המשיבה לא התכוונה אלא להפעיל כח לשמו כמטרה . איש אינו מתכוון לכל מה שהוא אומר , אולם רק מעטים אומרים כל מה שהם מתכוונים. המשיבה לא הגישה לא תגיש ולא מגישה כל אישום לא בגין הצו הנייד שנחשף פה. אף לא בגין הצו הבלתי חוקי שבגינו הוגש ערר זה. אמון כמו נשמה אינו חוזר לאדם שעזב אותו – המשיבה עזבה את האמון שניתן בה בתחילת שנה זו ופגעה בו. היא חזרה על מעשיה הפסולים בעניין ערר זה. יצויין כי העילה בשלה ניתן הצו הנייד – חשד להעלבת עובד ציבור בשם משה קאראדי המפקח הכללי של המשיבה , העילה המעליבה מצויה באינטרנט – המבקש אינו יוצרה . המשיבה לא נקטה בכל צעד פוגעני ו/או דורסני ו/או מזיק נגד מי מבין העיתונאים הנמנים על העיתונות המודפסת גם בעניין זה. המשיבה יודעת כמו הח"מ ולא מהיום כי הגשת אישום כהליך נפל יביא לזיכוי. בית המשפט הנכבד לא צריך לטמון ראשו בחול מול מציאות זו.

24. המבקש בתאריך 20/5/02 פנה לחבר הכנסת מיכאל איתן כדי להסדיר את פרסום צווי איסור הפרסום באתר בית המשפט. הח"מ הוריד פניית המבקש מאתר ח"כ מיכאל איתן ודרישת הח"כ לפרסום הצווים באתר בית המשפט – בהודעתו של ח"כ איתן נאמר באתר כי צווי איסור פרסום נשלחים לעיתונאים "אנשי שלומנו" ולמערכות העיתונאים המודפסים. אלה כאמור מבזים את בתי המשפט כפי שהוצג כאן. בית המשפט הנכבד מתבקש עכשיו לקבוע הדין על הדיסק הקשיח הענק של המבקש שאינו חזק ועשיר פשוטו כמשמעו.

נספח יב: עותק פניית המבקש לח"כ איתן והודעתו ב- 2002 רצ"ב לבקשה זו.

ו. סוף דבר

1. בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקש להוסיף תיקון בקשה זו לבקשה להוספת פרטים נוספים שבערר.
2. המבקש מתחייב להעביר עותק מבקשה זו לידי המשיבה בהקדם האפשרי.
3. יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל את הבקשה, ולהורות למשיבה להחזיר למבקש את כל הציוד התפוס שבידיה.

עו"ד בועז גוטמן
ב"כ המבקש